

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Ambrosio Iv

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

dirigit illi. Sācta hec mulier p̄cepit sepeliri corp⁹
suū. et ego cū sim senex fodere nō possum. nec etiā
ap̄tū habeo ferramētū. Tu ergo terrā fode vt pos-
simus eius corpus sanctissimū sepelire. Tūc leo ce-
pit fodere: et ap̄tā foueā preparauit. Quo peracto
leo vt agnus mansuetus abiit. et senex ad suū mo-
nasteriū glorificans deū venit.

De sancto Ambrosio. lv. A

Ambrosius dicit de ambra: que est species
valde redolens et p̄ciosa. Ipse em̄ ecclesie
valde p̄ciosus extitit. et in dictis et in factis
suis valde redoluit. Vel dicit ambrosius ab ābra.
et syos qd̄ est de⁹ quasi ambra dei. Deus nāq; per
eū quasi p̄ ambra vbiq; redolet. fuit em̄ et est bo-
nus odor x̄pi i omni loco vel diaf ab ambor quod
est pater luminis. et syos qd̄ est paruulus. q; pater
in multoz filioz sp̄iali generatiōe: lumen osus in
sacre scripture expositione. et p̄nulas in sua b̄uili cō-
uersatione. Vel sicut dicit in glosario. ambrosius
odor v̄l sapor x̄pi celestis: ambrosia esca angeloz
Ambrosiū celeste mellis fauū. fuit ei celestis odor
p̄ odoriferā famā. sapor p̄ p̄replationē internā: ce-
leste mellis fauū per dulcē scripturaz expositionē
esca angelica p̄ glorioz fruitionē. Eius vitā scri-
psit paulinus nolanus ep̄s ad augustinū. B

Ambrosius filius ambrosii p̄fecti rome cū
in cunabulis in atrio p̄torij esset positus et
dormiret. examen apum sub p̄o veniens fa-
ciem eius et os ita compleuit: vt quasi in alucoloz
suum intrarent pariter et exirent. Que postea

euolantes in tantam aeris altitudinem subleuante
sunt vt humanis oculis minime viderentur. Quo
peracto territ⁹ pater ait. Si vixerit infans iste
aliquid magni erit. Postea cū adoleuisset et vide-
ret matrē et sororem sacrā virginē. manus sacer-
dotibus osculari: ipse ludens sorori dexterā offere-
bat. asserens et sibi id ab ea fieri oportere. Illa ve-
ro vt adolescētē et nescientē qd̄ diceret respuebat
Rome igit luteris eruditus cū causas p̄torij splen-
dide peroraret. a valentiniano imperatore ad re-
gendū liguriā emiliāq; puincias direct⁹ est. Cūq;
mediolanū venisset. et ibidē ep̄s tunc deesset. cōue-
nit populus vt sibi de ep̄o p̄videret. Sed cū inter
arrianos et catholicos de eligendo ep̄o seditio nō
modica ouret: illuc ambrosius causa sedande sedi-
tionis p̄xit: et statim vox infantis insonuit di-
cens. Ambrosiū ep̄m. Cui⁹ voci omēs ynanimēs
cōsenserunt ambrosiū ep̄m acclamātes. Quo ille
cognito: vt eos a se terrorib⁹ remoueret. eccles. 33
exiit tribunal cōscendit. et contra p̄suetudinē suā
tormenta p̄sonis adhiberi iussit. Qd̄ cum faceret.
p̄pls nichilomin⁹ acclamabat. Peccatū tuum sup
nos. tūc ille turbar⁹ domū redijt et philosophiā p̄-
fiteri voluit. Qd̄ vt ne faceret reuocatus est. Pub-
licas mulieres publice ad se igredi fecit. vt his vi-
sis ab ei⁹ electiōe populū reuocaret. Sed cū nec
sic p̄ficeret. sed semp p̄p̄m: peccatū tuū sup nos ac-
clamare videret fugā media nocte petijt. Cūq; ti-
cū p̄gere se putaret. mane ad portū ciuitatis. me-
diolanensis q̄ romana dicit inuenit. Qui inuentus
cū custodiret a populo: missa est relatio ad clemen-
tissimū impatorē valētinianū. Qui summo gaudio
accepit q; iudices a se directi ad sacerdotiū p̄terē-
tur. Zerabatur em̄ probus p̄fectus: q; verbū suū fac-
rat in eo adimpletū. Dixerat em̄ cum p̄oficenti
mādata donaret. Uade age nō vt iudex: sed vt ep̄s
pendēte relatiōe itez abscondit: sed inuētus cum
adhuc esset cathecuminus baptizatus: et octauo die i
ep̄alem cathedrā sublimatus. Cū aut post ānos qua-
tuor romā iuisset et soror: sua sacra virgo eius dex-
terā oscularetur subndēs ait. Ecce vt dicebam tibi
sacerdotis manū oscularis. **U** Cū autē in quā-
dam ciuitatē pro quodā ep̄o ordinando iuisset. et
ei⁹ electioni iustina impatrix et alij heretici contra-
dicerēt. volentes vt aliqs de sua secta ordinaret.
vna de arrianoz virginib⁹ impudētior: ceteris tri-
bunal cōscendit et beatū ambrosium p̄ vestimentū
apprehendit volēs ip̄m ad partē mulierū trahere
vt ab eis celsus de ecclesia cum iniuria pelleretur.
Cui ambrosius ait. Et si ego indignus sum tanto

sacerdotio: tibi tñ non conuenit in qualēcunq; sacerdotem manus inijcere. Uñ timere debuisti iudicium dei ne tibi aliquid cōtingat. Qd̄ dictū exitus confirmauit. Nā dic alio mortuā ad sepulcrū vsq; deduxit gratiā pro cōtumelia rependēs. Qd̄ factū oēs perterruit. Post hoc mediolanū reuersus in numeras insidias a iustina impatrice pulit. muneribus et honorib; aduersus eū populos excitāte. Cū ergo multi eū in exiliū pellere niterent vnus eoz ceteris infelicio: in tantū furore excitatus est. vt iuxta ecclesiā domū sibi locaret ac in ea quadrigam paratā haberet qua pcurate iustina facilius raptum ad exiliū deportaret. Sed dei iudicio ipso die quo eam rape arbitrabā in eadē quadriga de eadē domo in exiliū pulsus est. Cui tñ ambrosius reddēs bona p malis sumpt; et necessaria mistrauit. Cantus et officiū in ecclesia mediolanensi primum celebrari instituit. Erant et tunc tēporis mediolanī multi a demonibus obsessi. q̄ se torq̄ri ab ambrosio magnis vocib; clamabāt. Iustina autē et multi arrianoz cum simul habitāret. dicebāt ambrosius pecunia homines comparare qui se ab inimūdis spiritib; vexari mētirent. et ab ambrosio dicerent se torqueri. Tūc subito vnus ex illis arrianis qui astabāt arreptus a demonio in mediū psiliit. atq; clamare cepit. Utinā sic torquerent vt torq̄oz qui non credūt ambrosio. At illi cōfusi in piscinam dimersum hominē necauerūt. Quidā hereticus a cerrimus disputator. et durus et incōuertibilis ad fidem cū audiret ambrosiū predicantē vidit angelū ad aures eius loquentē verba que p̄p̄o pdicabat. Quo viso fidē quā p̄sequēbat cepit defendere. **Q**uidā aurispex demones aduocabat et ipos ad nocēdū ambrosio trāsmittebat. Sed reuersi demones renūciabant q̄ nō solū ad ipm sed nec etiā ad fores domus sue appropinquare valebāt. qm̄ ignis insuperabilis oē illud edificium cōmuniret. vt etiā longe positi viderent. Predictus vero aurispex cū a iudice ppter quedā maleficia torqueret clamabat amplius ab ambrosio se torqueri. Quēdā demoniacū mediolanū ingredientē demon misit egredientem inuasit. Interrogatus de hoc demon ait ambrosiū se timuisse. **A**lius quidā nocte eius cubiculū adiit. vt gladio ipm necaret. p̄ce ac p̄cio a iustina inductus. Sed cū dextera gladiū eleuasset vt ipm pcuteret. p̄tinuo aruit manus ei. **C**um viri thessalonice ciuitatis impatori aliqd̄ deliquissent et eis impator p̄cibus beati ambrosij indulsisset clam agente curialtū malicia: per iussum impatoris nesciēte abrosio plurimi sunt occisi. Qd̄

vt ambrosius compit. impatori copiā intrādi ecclesiam denegauit. Cui cū impator diceret q̄ dauid adulteriū et homicidiū cōmississet r̄ndit. Qui secutus es errantē sequere corrigentē. Qd̄ cū audisset clemētissimus impator: ita gratiter suscepit q̄ publicā penitentiā agere non negauit. Quidā a demonio arrept; clamare cepit ab abrosio se torq̄ri. Cui abrosius. Obmutescē dyabole quia nō te torquet ambrosius s; tua inuidia: q̄ illuc hoies ascendere cōspicias. vñ tu turpiter corruisti. **N**ā ambrosio nescit mislari. At ille statim obmutuit. **Q**uādam vice cū beatus ambrosius p̄ ciuitatē pergeret casu quidā lapsus est et in terra pstratus iacebat. qd̄ videns alter ridere cepit. Cui ambrosio. Et tu qui stas vide ne cadas. Quo dicto statim lapsus suū doluit qui riserat alienū. **Q**uādā etiā vice ambrosius ad palaciū macedonij ingri officioz. vt p̄ quodā intercederet venit. Sed cū fores clausas inuenisset: nec intrādi copiā habere potuisset ait. Et tu quidē venies ad eccliam. et nō clausis ianuis: s; ap̄tis intrare nō valebis. Elapso aliquo tpe metuens inimicos macedonius ad eccliaz fugit. et patētib; ianuis aditū repire nō potuit. fuit etiā tāte abstinentie q̄ quotidie nisi in sabbato et die dñico et festis precipuis ieiunabat. Tāte etiā largitatis erat q̄ oia q̄ habere poterat ecclijs et paupibus nil sibi retinēs tribuebat. Tante cōpassionis vt cū aliq̄s lapsus suū sibi confitebat. sic amarissime flebat. q̄ illū similiter flere cōpellebat. Tāte humilitatis ac laboris vt libros quos dictabat p̄p̄ia manu scriberet nisi cū infirmitate cōp̄ois grauares. Tāte autē pietatis et dulcedis vt cū alicui sancti sacerdotis vel epi sibi obitus nunciaret. sic amarissime flebat. vt vix cōsolari valeret. Cui autē interrogaret. cur viros sanctos qui ad gloriā p̄ficiēbātur sic fieret aiebat. Ne putetis me flere q̄ recesserint: sed q̄ me p̄cesserint. et quia difficile inuenit q̄ tam dignus eius officio habeat. Tāte etiā constātie et fortitudinis. q̄ imperatoris vel principū vitia non palpabat: sed eos voce libera cōstātissime arguebat. Cum quidā vir quoddā flagiciū perpetrasset. et corā eo adduct; fuisset. dixit ambrosius. **O**por: illū tradi satbane i inreritū carnis ne talia demiceps audeat p̄petrare. Quē eodē momēto cū adhuc sermo esset in ore eius: immūdnus spūs di; serpere cepit. Quādā vice vt aiunt cū beatus ambrosius romā p̄geret: et in quādā villa tuscie apud quēdāz hominē nimū locupletē hospitat; fuisset. illū hoiez sup̄ statu suo sollicitē requisit. Cui ille respōdit. Status meus dñe semper felix extitit et

gloriosus. Ecce enim diuitijs infinitis abundo: ser-
uos et famulos quos plures habeo, copiosam filiorum
et nepotum turba possideo, et omnia semper ad vota ha-
bui: nec unquam michi aliquid aduersum accidit, vel quod
contristaret euenit. Quod audiens ambrosius vehementer
obstupuit, et his que erant secum in comitatu dixit,
Surge et hinc: totius fugiam? quod dominus non est
in loco isto, festinare filij festinare nec in fugiendo
moram facite: ne nos hic diuisa vlcio apprehendant, et
in partibus illorum pariter nos inuoluatur. Cum ergo fuge-
ret et aliquantulum processisset: subito se terra aperuit,
et hominem illum cum vniuersis qui ad illum pertinebant
ita aborsuit: ut nullum inde vestigium remaneret.
Quod cernens ambrosius dixit, Ecce fratres que mi-
serico: dicit deus parat, cum hic aduersa tribuit: et
que seuerè irascit: cum semper spera largitur. In eodem
autem loco fouea quedam profundissima remansisse di-
citur: que usque hodie ibi facti testimonium preuerat.
Cum autem sanctus ambrosius radice omnium malorum
auaricia: magis acinagis in hominibus cretate cerne-
ret, et maxime in his que erant in potestatis: constitit
apud quos omnia facio videbant: nec non et in his qui
sacris ministerijs deputati: vehementer ingemuit: et
se de huius seculi erina liberari, instanter exorauit.
Qui cum se id obtinuisse gauderet: reuelauit fratri-
bus que usque ad resurrectionem dominicam cum eis esset.
Ante vero paucos dies que lectulo detinere, cum
quadraginta in quartum psalmum cum notorio dicitur,
subito ipso videte notorio in modum scuti breuis ignis
caput eius operuit: atque paulatim per os eius tanquam
in domum habitatorum irruit. Tunc facies eius tanquam
nix effecta est: sed postmodum ad suam speciem reuer-
sa est. Ipso igitur die scribere dicit et dicitur ad finem fecit nec ipsi
psalmum explere potuit. Post igitur paucos dies infir-
mitate corporis laborare cepit. Tunc comes ytalie cum
mediolani esset, nobiles prouocauit dicens, que tanto vi-
ro recedete periculum esset: ne ytalie interiret immineret.
Rogauitque ut ad vix dei accederet rogantes ut sibi
adhuc spacium viuendi vno anno a domino impetraret.
Quod ille ut ab illis audiuit respondit, Non ita inter vos
vixi ut me viuere pudeat: nec mori timeo cum bonum
domini habeam. Eo tempore quatuor eius diaconi inui-
cem conuenerunt tractantes inter se que post eius obitum
bonus esset episcopus. Cum ergo a loco quo vir dei ambro-
sius iacebat longe essent, et simplicianum ita silenter
noisse ut vix inuicem se audiret: ille ab eis longe
positus tercio exclamauit, Senex sed bonus. Quod
audiētes territi fuerunt et non nisi illum post eius obitum
elegerunt. In loco autem in quo iacebat vidit ihesus ad
se venientem, et sibi vultu alacri arridente, Dono-

ratus vero episcopus vercellensem, qui beati ambrosij obitu
expectabat cum se sopori dedisset, vocem tercio se dia-
matis audiuit. Surge que modo est recessurus. Qui
resurgens mediolanum concitus venit et ei dominici cor-
poris faciem dedit. Moxque ille manum in modum cru-
cis expandit: et vltimum spiritum inter verba orationis effla-
uit, floruit circa annos domini, ccclyxxix. Cum autem in
pasche corporis eius ad ecclesiam fuisset delatum: pluri-
mi infantes baptizati cum viderunt, ita ut aliqui cum
sedente in cathedra tribunali dicerent, alij ascenden-
tem digito suis parentibus demonstrarent, nonnulli
vero stellam super caput eius se videre narrarent. Qui-
dam presbiter cum in conuiuio cum multis alijs esset, et
sancto ambrosio detrahente cepisset eum continuo plaga
percussit et de conuiuio ad lectum ductus vitam finivit.
In urbe cartaginensi cum tres episcopi simul coniuuaret et
vnius corporis beato ambrosio detraxisset, relatus est
quod illi presbitero qui sibi detraxerat accidisset. Quod
cum ille vilipenderet subito letale vulnus accepit, et
extremum continuo die clausit. **C** Notandum que
brus ambrosius in multis comendabilis fuisse videtur.
Primo in liberalitate que omnia que habebat pauperum
erant. Unde refert de seipso que imperator petri basilicam
sic respondit: et est in decreto puerorum, xxij, q. viij.
Si a me peteret quod meum esset id est fundum meum
argentum meum et hominem meum: non refragaret quantum
omnia que mea sunt pauperum sint. Sed o immundicie pu-
ritate: fuit enim virgo. Unde refert biro, eum dixisse,
Virginitate non solum efferimus sed seruamus. Ter-
cio in fidei firmitate. Unde dicit cum imperator peteret
basilicam: et est in eodem capitulo. Prius est ut animam
michi que fide auferat. Quarto in martirij audacitate.
Unde legitur in epistola sua de basilica non tradenda que
propositus valentiniani ambrosio mandauit dicens,
Tu contentis valentinianum caput tibi tollo. Cui am-
brosius Deus permittat tibi ut facias quod manaris.
Atque vltima deus auertat eos ab ecclesia: et in me
omnia reuera sua conuertant: et meo sanguine sitim suam ex-
pleant. Quinto in orationis instanter. Unde dicit de eo
et habet in xi, li. hystorie ecclesiastice. Ambrosius
aduersus regine furorem non se manu defendebat aut
telos: sed ieiunijs et pruinatis vigilijs, sub altari po-
situs per obsecrationes defensor sibi atque ecclesie
deum parabat. Sexto in lacrimarum abundantia. Ha-
buit enim tria genera lacrimarum, scilicet lacrimas passio-
nis pro aliorum culpis. Unde dicit paulinus de eo in legenda,
que cum alijs lapsus sibi pretebat: sic amarissime
flebat que illum flere similiter pretebat. Lacrimas
deuotionis pro eternis desiderijs. Unde supra dictum est
a paulino que cum interrogaretur cur sanctos que mouer-

bantur sic fletet rñdit. Ne me putetis flere qz recesserint: sed qz me ad gloriã p̄cesserint. Lacrimas cō passionis p̄ alioz iniurijs. Un̄ ipse dicit de se et est in decreto in supiori caplo. Aduersus milites gothos: lacrimæ mee arma mea sunt. Talia em̄ munita sunt sacerdotis: aliter nec debeo nec possus resistere. **S**eptimo in forti cōstantia cuius cōstantia maxime in tribus apparet. Primo in defensione catholice veritatis. Unde dicit in li. xi. ecclēsticē hystorie: qz iustina mater valētiniani imperatoris arriane hereseos alūna cōturbare cepit ecclesiarū statum cōminari sacerdotib⁹ depulsōes et exilia: nisi arminēsis cōcilij decreta reuocarēt. Quo bello ecclē murū ac turrim validissimā pulfabat ambrosiū. In eius quoqz p̄fatiōe sic de eo cātaf. Tanta ambrosiū virtute solidasti cōstantie. tāto munere celsitus decorasti. vt per eū et clusa torquerent demonia: arriano: n̄ impietas p̄pulsata beskeret: ac seculariū principū colla tuo iugo subacta redderentur humilima. Secundo intuitione ecclēsticē libertatis. Unde cum imperator auferre vellet quandā basilicam opposuit se ambrosius contra imperatorem. sicut ipse testatur. et est in decreto. xxiij. q. viij. Conuenio: ipse a comitib⁹ vt per me basilicē fieret matura traditio. Dicentibus imperatorem iussisse iure suo tradi debere respondit. Si patrimonij petit inuadite: si corpus occurrā. Vultis in vincula rape: vultis in mortē. voluntatis est michi. Non ego me vallabo circumfusione populoz nec altaria tenebo vitā obsecrans sed p̄ altarib⁹ gratus imolabor. Mādat tradere basilicā. Urgemur itaqz p̄ceptis regalib⁹: sed cōfirmamur scripture sermonib⁹: q̄ respōdit. Tanq̄ vna ex insipientibus locuta es. Noli grauare te imperator. vt putes te in ea q̄ diuina sunt impiale ali quod ius habere. Ad imperatōre palacia p̄tinent. ad sacerdotes ecclesie. Sanctus naboth vineā suo pprio cruore defendit. Si ille vineam nō tradidit suā nec nos tradem⁹ xp̄i ecclesiaz. Tributū cesaris est nō neget: ecclesia dei est. cesari vtqz nō donec. Si de me aliquid cōpelleret et posceret aut fund⁹ aut domus: aut aurū: aut argentū: id qd̄ iuris mei esset libenter offerrē. Tēplo dei nichil possum decerpere nec detrabere cū illud custodiendū nō tradendū acceperim. Tercio in obiurgatione vicij. et om̄is iniquitatis. Unde legit in hystoria tripartita in quadā cronica: qz cum apud thessalonicā orta seditione quidā iudices fuissent a populo lapidati. theodosius imperator indignatus iussit oēs interiomi: nocētes ab innocētibus nō secernens. vbi fere

quinqz milia hoīm sunt occisa. Cum igit imperator mediolanū venisset et eccliam intrare vellet occurrit ei ambrosius ad ianuā: eiqz aditū. p̄hibuit dicēs. Cur imperator post causaz tāti furoris: nō agnoscat molē tue p̄sumptionis? Sed forte recognitionem p̄cti p̄hibet potestatis impij. Decet te vt vincat ratio potestati. Princeps es o imperator: sed cōseruorū. Quibus ergo oculis aspicias cōmunis dñi tēplū: quibus pedibus calcabis sanctū pauimentū? Quomō manus extendes de quib⁹ ad huc sanguis stillat iniustus. qua p̄sumptiōe ore tuo poculū sanguinis eius p̄cipies. dū furore tuoz sermonū tantus iniuste sit sanguis effusus? Recede ergo recede ne scdo peccato priorē nequiciā augere cōtendas. Suscipe vinculū quo te dñs nunc ligauit est em̄ mediana maxima sanitatis. His sermonibus imperator: obediēs gemēs et flens ad regalia remeauit. Cū ergo diu in fletu māisset rufinus miḡ militum causam tāte tristitie requisit. Cui ille. Tu inquit mea mala nō sentis. qz seruis et medicantib⁹ apra sunt tēpla: michi vero ad ea ingressus non est. Et hec dicēs singula verba singulib⁹ interrūpebar. Cui rufin⁹. Curro si vis ad ambrosiū vt tibi soluat vinculū quo te ligauit. Et ille. Nō poteris suadere ambrosio: qz non verebit impiale potestati. vt legē possit p̄uaricari diuinā. Sed cū ille p̄mitteret qz eū flecteret: eū imperator ire p̄cepit: et ipse post paululū est securus. Vox aut vt ambrosius rufinū vidit ait. Impudenciā canū imitar⁹ es. o rufine tante vicz necis autor: exis. et nec p̄do: ē ex frōre de p̄gēs nō erubescis. p̄ra maiestati latrare diuinā? Cūqz rufinus pro imperatore supplicasset et diceret eū se qui supno zelo accensus ambrosius ait. Ego tibi p̄dico qm̄ ingredi eū sacra limia p̄hibeo. Si vero potestati in tirānidē mutauerit necē libēter suscipio. Qd̄ cū rufinus imperatori renūciassz pergam inq̄ ad eū vt iustas in faciez cōtumelias recāpiam. Cū ergo venisset. et sua solui vincula postulasset occurrēs ambrosius et ingressus p̄hibēs ait. Quā penitentiā ostēdisti post tantas iniquitates? Et ille. Tuū est iponere meū obteperare. Verum cū imperator allegaret: quia et dauid adulterium et homicidiū cōmississet. ait ambrosius. Qui securus es errantē sequere penitentem. Quod ita gratanter imperator suscepit qz publicam penitentiā agere non recusauit. Cum igitur reconciliatus ecclesiaz intrasset et intra cancellos staret. requirit ambrosius quid ibi expectaret. Cui cum diceret se perceptionem sacroz mysterioz expectare ait ambrosius. O imperator: interiora loca tantuz sacrodo-

De sancto

Georgio

tibus sunt collata. Egredere igitur. et hanc expe-
ratione cum ceteris habe eodem. Purpura namque im-
peratores facit: non sacerdotes. Cui imperator. pri-
mus obediunt. Cui ergo constantinopolim reuersus
extra cancellos staret. mandauit eidem episcopus ut intra-
ret. Et ille ait. Uix discere potui: quod differetia sit im-
patoris et sacerdotis. Uix enim veritatis inueni ma-
gistrum. Ambrosium namque solum noui vocari pontificem.
¶ Octauo in sana doctrina. Eius namque doctrina
habebat altam profunditatem. Hiero. de. tri. doctorib.
Ambrosi? sup. profundo pinna rapit. et aeris vo-
lucer quod diu in profundum ingredis fructum de alto cape
videt. firmam soliditatem. Hiero. ibidem. Eius omnes
sententiae fidei et ecclesiae omni virtutum firme sunt colu-
nae. Eleganter venustate. Aug. in li. de nuptiis et
contractibus. Pelagi? heresiarcha sic laudat ambro-
sium ut dicat. Beat? ambrosius episcopus. in cui? pre-
cipue libris romana lucet fides. quod scriptorum inter
latinos flos quidam emicuit. Et subdit aug. Cui?
fidei et purissimum in scripturis sensum. nec inimic?
quidam ausus est reprehendere. Magnam auctoritatem.
quod antiqui doctores sicut aug. verba sua pro ma-
gna auctoritate habebant. Unde refert aug. ad
ianuarii. quod cum mater ei? mirata fuisset. cur medi-
olani sabbato non ieiunaret. et de hoc aug. ambro-
sium interrogasset. ait ambrosi?. Cum venio romam. ie-
iuno sabbato. Sic et tu. ad quam forte ecclesiam vene-
ris ei? more serua. si cuiquam non inde vis scandalum esse
nec quenquam tibi. Et subdit Aug. Ego de hac sententia
etiam atque etiam cogitans. ita semper habui tanquam eam cele-
sti oraculo acceperim. Uita? et passio tiburij et va-
leriani in passione sancte cecilie continetur.

De sancto georgio. lvi

Georgius dicitur a geos quod est terra. et orge quod
est colere. quasi colens terram. id est. carnem
suam. Aug. autem in li. de tri. dicit: quod bona
terra est in altitudine montium. temperamento collium.
planicie camporum. Prima enim est bona ad virescentes
herbas. secunda ad vineas. tertia ad fruges. Sic bea-
tus georgi? fuit altus despiciendo inferiora. et ideo
habuit virosque priuatis. Temperat? per discretionem. et
ideo habuit vinum interne iocunditatis. Planus per
humilitatem. et ideo protulit fruges bone operationis.
Uel georgi? dicitur a gerar quod est sacrum. et gion quod
est luctatio. quasi sacer luctator. quod luctat? est cum
dracone et carnifice. Uel georgius dicitur a gero quod
est pegrin? et gir piosus. et vs consiliator. Ipse enim
fuit pegrin? in contemptu mundi. piosus in corona
martyrii. et consiliator in predicatione regni. Eius le-
genda inter scripturas apocryphas in niceno concilio

63
connumeratur: ex eo quod eius martyrium certam relati-
onem non habet. Nam in kalendario bede dicitur quod
sit passus in pside ciuitate dyaspoli: quod prius lidda
vocabatur. et est iuxta iopen. Alibi dicitur quod pas-
sus sit sub dyocleciano et maximiano imperatoribus
Alibi legitur quod sub dyocleciano imperatore passus.
presentibus. lxx. regibus imperij sui. Hic dicitur
quod sub daciano praefide. imperatoribus dyocleciano
et maximiano.

Georgius tribun? genere capadox perue-
nit quadam vice in puincia libie. in ciuitate
tem quod dicitur silena: iuxta quam ciuitatem erat
stagnum instar maris. in quo draco pestifer larita-
bar. quod sepe populum contra se armatum in fugam conuer-
terat. statumque suo ad muros ciuitatis accedens. omnes
inficiebat. Quapropter compulsi ciues. duas oues
quotidie sibi dabant: ut ei? furorem sedarent. alioquin
sic muros ciuitatis inuadebat. et aerem inficiebat.
quod plurimi interiebant. Cui ergo iam oues pene defi-
cerent maxime cum hanc copiam hinc non possent. ini-
to consilio ouem cum adiuncto bove tribuebant. Cum
igitur forte omnium filij et filie darentur. et fors neminem
exciperet. et iam pene omnes filij et filie populi essent con-
sumpti. quadam vice filia regis vnica sorte est dep-
hensa. et draconi adjudicata. Tunc rex contristat?
ait. Tollite aurum et argentum et dimidium regni mei.
et filiam meam michi dimittite ne taliter moriatur.
Cui populus cum furore respondit. Tu o rex hoc edictum
fecisti: et nunc omnes pueri nostri mortui sunt: et tu vis fi-
liam tuam saluare? Nisi in filia tua compleueris
quod in alijs ordinasti: succendem? te et domum tuam.
.i.